

Tribut

Josep M. Marquès, la història i la vida

Josep M. Marquès
Planagumà
(Cruïlles 1939 -
Girona 2007).

El 8 de novembre de 2007 va morir als 68 anys, víctima d'una cruel i dolorosa malaltia, mossèn Josep M. Marquès Planagumà, director de l'Arxiu Diocesà de Girona i cap del Servei de Patrimoni Històric Documental del Bisbat.

Llicenciat en teologia i doctor en història de l'Església per la Universitat Pontifícia Gregoriana de Roma i llicenciat en història per la UAB, mossèn Marquès va ser professor de la Facultat de Teologia de Catalunya, de la Facultat de Ciències de l'Educació de la UdG i de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Girona. Membre corresponent de la Reial Acadèmica de la Història, la seva producció bibliogràfica voreja els 170 títols.

Mossèn Marquès va combinar sempre de manera exemplar l'activitat científica amb les tasques pastorals, com a rector de diverses parròquies i consiliari de moviments diocesans com l'escoltisme i la històrica HOAC. Aquesta simbiosi perfecta entre l'investigador i el sacerdot es va fer palesa en l'acte del seu enterrament: mentre la nau del temple era plena d'arxivers, bibliotecaris, historiadors, investigadors i representants del món de la cultura, al presbiteri concelebraven la missa dos bisbes i més de seixanta capellans.

L'obra cabdal de mossèn Marquès, fruit de la dedicació dels millors anys de la seva vida, és l'inventari, catalogació i posada a l'abast dels valuosos fons documentals de l'Arxiu Diocesà de Girona. Havia arribat a informatitzar més de 270.000 documents, fet que li va permetre figurar en l'apartat d'arxivística del llibre Guinness dels rècords. El gruix excepcional de la seva obra serà glossat en la Miscel·lània que preparava en honor seu el Patronat Francesc Eiximenis i que ara, dissortadament, tindrà caràcter d'homenatge pòstum.

Col·laborador assidu d'aquesta *Revista*, hi va escriure l'últim article –sobre sant Feliu i sant Narcís– en el número 240, de gener-febrer de 2007, i hi va ser entrevistat distesament per Carles Sapena en el número 228, de gener-febrer de 2005. Hem volgut aplegar en aquestes pàgines el testimoniatge dels qui foren companys, amics, deixebles o col·laboradors seus, perquè deixin inscrita en la memòria col·lectiva l'empremta dels seus millors records.